

Захід до Міжнародного дня дарування книг

(за участю працівників бібліотек Київської області)

13.02.2026 о 13:00

Актова зала Академії

Музика на вихід ведучого

Ведучий: Добрий день, шановні друзі! Сьогодні в нашій затишній залі Академії мистецтв імені Павла Чубинського панує особлива атмосфера — атмосфера слова, мудрості й натхнення. Ми зібралися, щоб відзначити Міжнародний день дарування книг — свято, яке нагадує: книга — це не просто сторінки з літерами, це міст між серцями, поколіннями й культурами.

Дарувати книгу — означає ділитися думками, мріями, знаннями. Це спосіб сказати: «Мені не байдуже», «Я хочу, щоб ти відкрив для себе новий світ». І саме в академії, яка носить ім'я Павла Чубинського — людини слова, науковця, митця, — це свято звучить по-особливому глибоко. А сьогоднішнє свято книги — це ще й свято українського слова. Слова, яке формує націю, зберігає нашу історію й надихає на майбутнє.

Академія мистецтв імені Павла Чубинського з особливою гордістю носить ім'я автора тексту Державного Гімну України — людини, чиє слово стало символом незламності та віри в нашу державу.

Тож, запрошую всіх підвестися. Звучить Державний Гімн України!

ГІМН УКРАЇНИ

Ведучий: Нехай сьогодні кожна подарована книга стане початком нової історії, нової дружби, нового творчого злету. Нехай слово надихає, об'єднує та дарує світло. До вітального слова запрошуємо на сцену заступницю голови Київської обласної ради — Тетяну Миколаївну Семенову!

Виступ Семенової Т.М.

Ведучий: Щиро дякуємо за теплі слова підтримки й натхнення і запрошуємо долучатися до нашого свята. А тепер — час для особливого моменту. Адже в Академії мистецтв найкращі слова завжди знаходять продовження у творчості. Сьогодні ми даруємо не лише книги. Ми даруємо тепло сердець, щирі емоції, талант і натхнення. Бо творчість — це теж дар, який здатен зігріти, підтримати й залишитися в пам'яті надовго.

Студенти нашої академії підготували для вас свій мистецький подарунок — як символ любові до книги, до українського слова і до кожного з вас. Тож запрошуємо в атмосферу світла й натхнення.

І розпочнемо нашу творчу частину з енергії, яка живе в самому серці української культури. Там, де є запал, характер і широта душі — народжується танець. І сьогодні ця сцена наповниться ритмом, силою та молодечим завзяттям.

На сцені — танець «Козачок», у виконанні солістів хореографічного ансамблю «Молодоці» Софії Пархоменко і Костянтина Карякіна, художній керівник та балетмейстер – постановник Тетяна Борисенко.

«КОЗАЧОК»

Ведучий: Після запального танцю — час для щирої пісенної розповіді. Українська народна пісня — це завжди відвертість. У ній і радість, і сумнів, і зізнання, сказані з легким усміхом або з глибоким почуттям. Вона вміє жартувати й водночас торкатися найтонших струн душі.

Пісня, у якій звучить щирість і народна мудрість — «Ой я знаю, що гріх маю» виконує Софія Лук'яненко, клас викладача заслуженої артистки України Людмили Придіус.

«Ой я знаю, що гріх маю»

Ведучий: А зараз — особливий момент нашої програми. Бо якщо книга — це храм слова, то мова — його душа. Саме рідна мова зберігає нашу пам'ять, формує нашу ідентичність і звучить у серці кожного з нас від першої коліскової до найважливіших життєвих слів.

Для вас - авторська пісня Романа Ткачука, сповнена любові, вдячності й гордості за наше слово, «Рідна мова», виконує Роман Ткачук, клас викладача

заслуженої працівниці культури України Ірини Бойко, концертмейстер – Ангеліна Стукаленко.

«РІДНА МОВА»

Ведучий: Слово може звучати... а може — мовчати. І тоді за нього говорить рух. Бо є почуття, які неможливо вмістити в рядки книг чи в слова пісень. Їх можна лише прожити — у подиху, у жесті, у погляді. Саме так народжується танець — як мова душі, як шепіт вітру, що торкається серця.

Запрошуємо вас відчутти цю ніжність і глибину. Чуттєвий танець «Мова вітру», у виконанні віце-чемпіонів світу Діани Мазаєвої і Андрія Дерезіна, художній керівник, викладач-методист Тетяна Борисенко.

«МОВА ВІТРУ»

Ведучий: А в наступному номері слово і музика переплітаються, щоб розповісти нам про рідний край. Пісня Миколи Мозгового «Край» нагадує, що кожна книга, кожне слово й кожен твір несуть тепло наших сердець і любов до рідної землі. Саме слово здатне зберігати пам'ять про наш край і передавати його наступним поколінням.

Запрошуємо вас поринути у цю музичну історію про любов, пам'ять і рідну землю — пісня «Край», у виконанні Катерини Іванової, клас викладача заслуженого артиста естрадного мистецтва Ярослава Кваші.

«КРАЙ»

Ведучий: Дорогі друзі, наша творча частина підійшла до завершення, і ми ще раз переконалися: слово, музика й танець здатні зігріти серце, надихнути й об'єднати.

А зараз ми запрошуємо вас перейти до офіційної частини заходу — важливих виступів і презентацій наших почесних гостей та партнерів. Тут ми почуємо слова підтримки, нові ініціативи й цікаві проєкти, які допомагають слову, книзі та творчості знаходити своїх читачів і глядачів.

Фінал!!!

Ведучий: І ось, шановні друзі, наш захід добігає кінця. Сьогодні ми разом дарували книги, тепло сердець, творчість і натхнення. Ми згадували, що слово здатне об'єднувати, надихати та зберігати пам'ять про рідну землю. І, звісно, ми ще раз переконалися: в Академії мистецтв імені Павла Чубинського завжди живе мистецтво, талант і щирість сердець.

Нехай сьогоднішній день нагадує: книга і слово — це не лише сторінки і літери, а справжній дар, який ми можемо передавати одне одному.

На цьому наш захід завершується. Дякуємо кожному, хто долучився до свята!

Бережіть слово, діліться теплом і натхненням!

Сценарій підготував С.М.Рубаненко